

Dag 14: 1 Oktober: Nappa Valley

Om 7 uur beginnen we aan het voortreffelijk ontbijt. De valiezen zitten al in de auto. Eerst nog een Whatsapp naar thuis. Heel de familie is er op de zonnige babyborrel van Rune. Ik kan niet meer doen dan eens te wuiven.

Het wordt opnieuw een hele rit naar Napa. Het landschap verandert intussen in gelig gras. We zien opeens vanghekkens voor dieren. De weiden zijn immens en het stakiet met 6 of 7 prikkeldraden is stevig. Maar geen dieren te zien. Na een tijdje wel, zwarte koeien, nogal mager. Voor dikbil geleerd, maar ze waren niet geslaagd, zegt Ghislain. Ook zien we een soort boomgaard zoals bij ons appels of peren. We kunnen niet inschatten welke vruchten er hangen. De app van Lieve geeft vlot het antwoord. 't Zijn pistachenoten, hele velden vol. Er volgen enkele boerderijen, meer huizen en ten slotte industrie. De wegen worden snelwegen met 4 vakken. We danken Lieve dat zo zo'n goede chauffeur is. Ze doet het graag. Rijden is voor haar geen straf.

We vinden vlotjes ons hotel. Vlakbij is er een American Football tornooi. We gaan kijken. In een fel bezonde tribune zien we de winnende ploeg jonge gastjes beetje per beetje aan de andere kant te geraken. Het gaat er stevig aan toe. Er is telkens weer onderbreking. De mensen rondom ons roepen en stampen met de voeten. Ze zijn op een of andere manier content van hun ploeg. We snapper er geen snars van. De cheerleadertjes van de verliezende tegenpartij doen hun best om te animeren. 't Is -voor ons toch- aandoenlijk mooier dan wat er op het veld gebeurt. Er komen daar nu ook nog strafpunten aan te pas en de ploegen verschuiven enkele yards. Waarom kunnen we niet uitvissen. – 's avonds bekijken we nog een stukje wedstrijd op tv. We begrijpen het nog niet. Aan de reclame geven we het op –

In Napa krijgen we karige uitleg in het bezoekerscentrum. Bij een lekkere Mexicaan vlakbij zoeken we op de kaart van de Napa Valley enkele wijnhuizen om te gaan proeven. We rijden er naar toe en in de lommer van een boompje proeven we enkele Napa-wijnen. Gaande van doorsnee lekker naar ietsje complexer, als we de wijnschenker horen. We zeggen dat het waar is, maar besluiten geen wijn te kopen. Onze 'Menage à trois' wijntjes waren minstens even lekker. Trouwens hebben ze in België geen leverancier.

Een rondrit door de wijnvelden leert dat ze nog volop aan het plukken zijn, maar het is zondag en er is een plukker te zien.

Bij een wandeling langs de Napa-rivier zien we één enkel bootje met een koppeltje en een staande roeier. Nee, 't is nog geen Venetië. We vinden op onze wandeling een tof restaurantje Angèle. Geen grote portie, maar zeer lekker. Meer moet dat niet zijn. Mijn broeksriem gaat sinds het begin van de reis trouwens een gaatje smaller. Goed bezig.

In ons hotel kijken we nog even vooruit naar onze laatste stopplaats San Francisco. We hebben er 2.5 dagen. Er is er ook veel te doen. Tot morgen!